חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס׳ 8), תשל״ו-1976

ההלסה ספיף 32 1. במקום סטיף 32 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה—1965 ו (להלן -- החוק העיקר יכוא:

> "סמכות בענין שחרוו"

32. (א) הוגשה בקשה לשחרר עצור בערובה וטרם הוגש עליו כ אישום, ידון בה בית משפט שלום; הוגש עליו בונב אישום, ידון בה כ המשפט שלפניו הוגש, ואם החל השופט או המותב היושב בדין בשמי ראיות – אותו שופט או מותב או שופט או מותב אחר של אותו כי

ב) הוגשה הודעת ערעור על פסק הדין או בקשת רשות לערש (ב) עליו וטרם הוחל בשמיעת הערעור, ידון בבקשת השחרור בית המשם שנתן את פסק הדין או בית המשפט שלערעור, ומשהוחל בשמיעת הערעור — בית המשפט שלערעור."

החלפת סעיף 47 במקום סעיף 47 לחוק העיקרי יבוא:

שחרור באין

"שחרור באין

פסק דין

משפט

47. נאשם, שלאחר הגשת כתב האישום נגדו היה נתון במעצר נש אותו כתב אישום תקופה המצטרפת כדי ששים יום ומשפטו לא התחיל ישוחרר מן המעצר."

החלפת סעיף 48 3. במקום סעיף 48 לחוק העיקרי יבוא:

48. נאשם, שלאחר הגשת כתב האישום נגדו היה נתון במעצר כש אותו כתב אישום תקופה המצטרפת כדי שנה אחת ומשפטו בערכא ראשונה לא נגמר במתן פסק דין – ישוחרר מן המעצר."

> הוספת סעיפים , 4. אחרי סעיף 74 לחוק העיקרי יבוא: 474 עד 744

"סימן ג'ו: עיון בעדויות מומחים של הסניגוריה

הגדרות 1974. בסימן זה, ״חוות דעת״ ו״תעודת רופא״ – כמשמעותן בסעיף 0 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל״א–1971.

עיון בעדויות 27ב. (א) בית המשפט שהוגש לפניו כתב אישום בפשע או בעוון מומוים של רשאי - לפי בקשת התובע - לצוות על הנאשם או על סניגורו -הסניגוריה

- (1) לאפשר לתובע לעיין ככל זמן סביר בכל חווה זע בכתב או בתעודת רופא, שהנאשם מתכוון להביאן לפגי ביו המשפט כראיה;
- (2) לערוך בכתב את עיקר תכנה של עדות מומחה, שהגאש מתכוון להשמיע, ולאפשר לתובע בכל זמן סביר לעיין כ (3) לאפשר לתובע להעתיק מסמכים כאמור.

[•] נתקבל בכנסת ביום טדר בחמוז תשלדו (13 ביולי 1976); הוראות חוק זה הוצעו והוסברו חלקן בהדה 1103, חשלדו עמ' 84, וחלקן בהדה 1183, תשלדה, עמ' 290.

ו סדה תשכדה, עמי 181; תשכ"ט, עמי 194; תשל"ג, עמי 224; תשל"ר, עמ' 86; תשל"ה, עמ' 6, עמ' 76, עם

² דיני מדינת ישראל, נוסת חדש 18, עמי 421.

(ב) העיון יהיה במעמד אדם שהנאשם או סניגורו ימנה לצורך זה או בכל דרך אחרת שיקבע בית המשפט.

מועד העיון ומקומו יהיו כפר שיקבע בית המשפט, ובלבד שמועד העיון יהיה לאחר שביתנה לנאשה או לסניגורו – לפי בקשתם –

האפשרות לעיין בחומר החקירה לפי סימן ג׳.

174. לא יגיש נאשם לבית המשפט וקות דעת ככתב או תעודת רופא ולא ישמיע עדות מומחה שלא קויים לגביהן צו שניתן לפי סעיף 274, אלא

בהסכמת התובע או ברשות בית המשפט."

סייג להבאת ראיות

״שמיטה שלא

בני, הנאשם מטעמי בריאות

"חורה מהודיה

האמור בסוניף 82 לחוק העיקרי יסומן (א) ואחריו יבוא: מיקון סעיף 82 "(ב) בית הנושפט רשאי לתקן כתב אישום אף אם העבירה שלפי התיקון היא בגדר ווסמכות של בית משפט אחר או של הרכב אחר, ואם

עשה כן יעביר את העגין לאותו בית משפט או וורכב, אולם אם העבירוו היא בסמכותו של בית משפט בעל סמכות שיפוט מצומצמת יותר. רשאי בית המשפט גם להמשיך לדון בה.

בית משפט שהועבר אליו ענין לפי סעיף קטן (ב) רשאי להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיע קודמו, ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין, לנהוג בראיות שגבה

קודמו כאילו הוא עצמו גבה אותן, או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן."

אחרי סעיף 120 לחוק העיקרי יבוא: (א) בית המשפט מוסמך להורות שהדיון, כולו או מקצתו,

יהיה שלא בפני נאשם, אם ביקש זאת סניגורו של הנאשם ובית המשפט

סבור שהדיון בפני הנאשם עלול להזיק לבריאות גותו או נפשו. (ב) דיון לצורך החלטה לפי סעיף קטן (א) רשאי בית המשפט

לקיימו שלא בפני הנאשם ורשאי הוא לקיימו בדלתיים סגורות.״

בסעיף 136 לחוק העיקרי – בסעיף קטן (א), אחרי ״ובין אם לאו״ יבוא ״השיב הנאשם באחת הדרכים האמורות. רשאי בית המשפט לשאול אותו שאלות, ובלבד שהשאלות לא יחרגו

מהדרוש להכהרת תשוכת הנאשם"; טעיפים קטנים (ב) עד (ד) יסומנו (ג) עד (ה) ולפניהם יבוא:

"(ב) הימנעות הנאשם להשיב לאישום או לשאלות בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א) עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה;

בית המשפט יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו."

במקום סעיף 137 לחוק העיקרי יבוא:

137 (א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מבימוקים מיוחדים שיירשמו.

הוספת סעיף 120 או

תיקון סעיף 136

החלפת ספיף 137

ב) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכר הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת חדין במידה שיסודה בהודיית הנא ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות."

החלשת 9. במקום סעיף 145 לחוק העיקרי יבוא: סעיף 145

"דבר מנאשמ 145. (א) הנאשם רשאי לנהוג באחת מאלה:

- (1) להעיד כעד הסגיגוריה, ואז יהיה עשוי להיחקר חק שכנגד;
 - (2) להימנע מהעיד.

כ) כית המשפט יסכיר לנאשם כי הוא רשאי לנהוג כאמור בס (ב) קטן (א) ואת תוצאות הימנעותו מהעיד כאמור בסעיף 145%.

ג) נאשם שבחר להעיד, יעיד בתחילת ראיותיה של הסניגור אולם רשאי בית המשפט, לבקשתו, להתיר לו להעיד בשלב אחר פרשת הסניגוריה.״

הוספת טעיף 145 אחרי סעיף 145 לחוק העיקרי יבוא:

"שתיקת הנאשם

145א. הימנעות הנאשם מהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות התכיעה וכן סיוע לראיות התכיעה במקום שדרוש להן סיוע, אך תשמש סיוע לצורך סעיף 11 לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילוי

חיקון טעיף 141 בסעיף 171 לחוק העיקרי, אחרי ״כאמור בסעיף 145״ יבוא ״או למסור הודעה להיחקר״.

".3 איר—1955 תשט"ר

חיקון סעיף 206 ב 12. בסעיף 206 לחוק העיקרי, אחרי "13" יבוא "74ב".

יצחק רכין

ראש הממשלה

אפרים קציר נשיא המדינה

חיים י׳ צדוק שר המשפטים

^{.96} מ״ח תשט״ו, עמ׳ 96.